



## Եղիշե Չարեանց

### Խինդ կա հիմա իմ հոգնած սրտում

Խինդ կա հիմա իմ հոգնած սրտում.

Խինդ կա հիմա այս վառվող սրտում:

Հեռու հրով կրակված, երագուն՝  
Օրորվում է՝ հոգնաբեկ ու հասուն...

Քո՛ւյր է հովը՝ անմարմին ու անշուք,  
Երգը նրա կարոտի մի շուկ...

Երգ է ասում հասկերին միգամած,  
Երգ է ասում՝ քաղցրաճայն ու կամաց:

Արտը հրա՛շք է կարծես երագուն  
Ու ծփում է՝ հոգնաբեկ ու հասուն...

1919-1920

---